

Åse får myk omsorg av menneskets beste venn

Neo er god medisin

I tolv år har Åse slitt med sykdommen Parkinson. Terapiahunden Neo hjelper henne å lindre smertene.

TEKST: ANN-IRËN GUNNHEIM • FOTO: BJØRGLI OG BERNTSEN

HUN LYTTET ETTER lyden av myke poter. Klokken nærmer seg fem og Åse Norvard (56) venter på hunden Neo. Åse er mer eller mindre lenket til rullestolen, og hver mandag det siste året har

Neo (9), av rasen Ungarsk vizsla, troppet opp på Østensjø Bo- og servicesenter. Neo er terapiahund og har sin faste pasient som han gir omsorg til en gang i uken.

Åse legger ansiktet sitt på Neos

hode og lukker øynene. Neo står helt stille, også han med lukkede øyne. Det er som om han vet at Åse får smertelindring gjennom nærkontakten de har.

Sykdommen slo til for rundt 12 år siden, i sønnens konfirmasjon. Det ble plutselig vanskelig å bevege kjevene når hun spiste. Det viste seg at tobarnsmoren hadde fått Parkinson. I dag skifter hun på å være hjemme hos mannen sin i tre uker og tre uker på bo- og servicesenteret. Diagnosen hennes er Parkinson Akinesi, en type som gjør kroppen stiv, med få og langsomme bevegelser. En av hennes store gleder på senteret er å få besøk av Neo og matmor Sissel Jerve (42).

- VI ER ET TEAM, sier Neos eier som har hatt hund i mange år. Da hun kom over et kurs i dyreassistert terapi Oslo, meldte hun seg på sammen med Neo. Kurset, arrangert av NODAT (Norsk organisasjon for dyreassistert terapi), går over seks måneder. Det var organisasjonens leder, Ida Eliassen-Coker som bor på Nesodden, som brakte systematisk arbeid for dyreassistert terapi til Norge. Flere eiere med terapiahund jobber frivillig på sykehjem og går på hjemmebesøk i Oslo. I dag finnes det 11 godkjente ekvi-

ET GODT TEAM: Matmor Sissel er glad for at hun har gått på terapikurs med Neo. - Å se at vi kan være til glede for andre er en stor berikelse, sier hun.

pasjer (hund og eier) og 13 er under utdanning. Organisasjonen håper også at de snart vil ha hunder som terapeuter på sykehus, i skoler, barnehager og krisesentre.

- Dette er frivillig arbeid, men gir også meg utrolig mye, forteller Sissel. - Det er godt å se at den tiden Neo og jeg bruker her, er til stor glede for andre.

På dagtid jobber hun som bibliotekar på Ulsrud videregående skole og hjemme har hun to gutter som også skal følges opp. Og en så stor og muskuløs hund som Neo trenger vel også en del oppfølging?

- Det er en livsstil. Jeg har alltid vært ute og løpt og syklet med hunder, forklarer hun.

ÅSE SETTER STOR PRIS på besøkene - og hunder har hun alltid likt.

- Da jeg var barn og ungdom passet jeg alle hundene i nabolaget. Jeg var helt vill etter hunder, forteller hun.

Hun ønsket seg alltid en hund, men foreldrene ville ikke. Og da hun ble voksen og gift fikk hun

«Jeg skulle ønske at Neo kom hver dag, han er så flott og myk i pelsen.»

Parkinson-pasient Åse Norvald setter pris på Neos besøk.

GOD NÆRKONTAKT: Neo er rolig og behandler sine pasienter varsomt. For Åse er det en stor glede hver gang hun kan kose og klappe det vakre dyret.

snart nok med to smårollinger og full jobb i bank. Så slo sykdommen til.

– Neo beriker livet mitt, sier hun og legger til at selv om det er henne Neo kommer for å besøke, så gleder mange av de andre beboerne seg også til mandag ettermiddag.

Når den staselige hunden kommer seilende inn blant alle rullestolene på allrommet, sitter smilene løst.

IKKE ALLE HUNDER passer som terapihunder.

– De må være snille og sosiale, og ikke minst lydige og tåle litt tøff behandling, forteller Sissel

ser på Åse som bøyer seg ned og presser hodet sitt mot hans.

– Jeg skulle ønske at Neo kom hver dag, han er så flott og myk i pelsen, sier Åse og stryker hunden over den kraftige ryggen.

Neo står stolt, og tålmodig og lar seg kose med.

– Det er ikke så mange av denne rasen, Ungarsk vizsla, her i Norge. Fra gammelt av er det adelens jakthund i Ungarn, det er en stående fuglehund. Til tross for at den er en jakthund holder den seg alltid i nærheten av eieren, den er sosial, lydhør og litt sta, forteller Sissel.

Og ikke så lite linselus oppdager vi når fotografen skal ta bilder. I stedet for å lukke øynene og

kose med Åse, retter han seg opp og ser rett inn i kamera i sin stolteste positur. Samme hva det lokkes med, er han kjapp med å snu seg mot kamera rett før bildet tas slik at det fanger hans flotteste oppsyn!

NEO ER UTADVENDT og rolig. Han har også blitt høyt premiert på hundestillinger og han er viltspor-champion. Det at han er så sosial og glad i mennesker gjør ham til en ypperlig terapihund. Men han er ikke den type hund som hopper opp på deg fordi han er glad for å se deg. Nei, han har da verdighet!

– Nei, det hadde ikke gått, smiler Sissel og forklarer den fine

oppførselen hans med god dressur og at han lytter til eieren.

Terapihunder kan ikke la seg vippe av pinnen av pur glede. De må fremvise trygghet og elske mennesker. Dyreassistert terapi har flere fordeler, fysiske og psykiske. For mange er det lettere å ha fysisk nærhet og kommunisere med et dyr fremfor et menneske. Det er Åse et godt eksempel på. Hun elsker å stryke over den myke pelsen og klemmer ham så mye hun kan. Hun har noe å glede seg til hver mandag, men helst hadde hun sett at hun fikk kost med Neo hver dag!

@ ann-iren.gunnheim@allers.no